Η Ορθόδοξη Εκκλησία ως διαρκής Πεντηκοστή (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Ιουνίου, 2019

Ποιὸς εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός; Ποιὸς εἶναι σὲ Αὐτὸν ὁ Θεὸς καὶ ποιὸς ὁ ἄνθρωπος; Πῶς γνωρίζεται ὁ Θεὸς στὸν Θεάνθρωπο καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος; Τί ἐδώρησε σέ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Θεὸς ἐν τῷ Θεανθρώπῳ; Ὅλα αὐτὰ τὰ φανερώνει σέ μᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ «Πνεῦμα τῆς ἀληθείας». Μᾶς ἀποκαλύπτει δηλαδὴ ὅλη τὴν ἀλήθεια γιὰ Αὐτόν, γιὰ τὸν Θεὸ ἐν Αὐτῷ καὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ γιὰ τὸ τί χάρισε σ’ ἐμᾶς μ’ ὅλα αὐτά. Αὐτὸ ἐπίσης ἀπείρως ξεπερνᾷ κάθε τί ποὺ οἱ ἀνθρώπινοι ὀφθαλμοὶ εἶδαν καὶ τοῖς ὠσίν αὐτῶν ἠκούσθη καὶ ἡ καρδία αὐτῶν κάποτε αἰσθάνθηκε.

Μὲ τὴν ἔνσαρκη ζωή του στὴ γῆ ὁ Θεάνθρωπος ἐγκαθίδρυσε τὸ Θεανθρώπινό του Σῶμα, τὴν Ἐκκλησία, καὶ μὲ αὐτὴν προετοιμάζει τὸν γήινο κόσμο γιὰ τὴν ἔλευση καὶ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δραστηριότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ψυχῆς Αὐτοῦ τοῦ Σώματος.

Τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατῆλθε ἐξ οὐρανοῦ στὸ Θεανθρώπινο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ γιὰ πάντα παρέμεινε σὲ Αὐτὸ σὰν Πᾶν-Ζωοποιὸς ψυχὴ Αὐτοῦ. Αὐτὸ τὸ ὁρατὸ θεανθρώπινο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας συγκροτοῦν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι μὲ τὴν πίστη των στὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ ὡς τέλειου Θεοῦ καὶ ὡς τέλειου ἀνθρώπου. Καὶ ἡ κάθοδος καὶ ἡ σύνολη δρατηριότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸ Θεανθρώπινο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἔρχεται ἀπὸ τὸν Θεάνθρωπο καὶ ἐξαιτίας τοῦ Θεανθρώπου.

Κάθε τί στὴν Θεανθρώπινη Οἰκονομία τῆς σωτηρίας προῆλθε ἀπὸ τὸ Θεανθρώπινο πρόσωπο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τέλος, ἀκόμη ὅλα συνοψίζονται καὶ ὑπάρχουν στὴν κατηγορία τῆς θεανθρωπότητας ἀκόμη καὶ ἡ δραστηριότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κάθε ἐνεργητικότητα Αὐτοῦ στὸν κόσμο εἶναι ἀχώριστη ἀπὸ τὸ θεανθρώπινο ἀνδραγάθημα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Ἡ Πεντηκοστὴ μὲ ὅλες τὶς αἰώνιες δωρεὲς τῆς Τριαδικῆς Θεότητος καὶ Αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προσδιόριζε τὴν Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων δηλαδὴ τῆς Ἁγίας Ἀποστολικῆς πίστης, τῆς Ἁγίας Ἀποστολικῆς παράδοσης, τῆς Ἁγίας Ἀποστολικῆς ἱεραρχίας, ἀκόμη καὶ κάθε τί Ἀποστολικοῦ ποὺ εἶναι θεανθρώπινο.

Ἡ Ἁγία πνευματικὴ ἡμέρα ἡ ὁποία ἄρχισε μὲ τὴν Ἁγία Πεντηκοστὴ ἀδιάκοπα συνεχίζεται στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μὲ ἀνείπωτη πληρότητα ὅλων τῶν θεϊκῶν δωρεῶν καὶ ζωοποιῶν δυνάμεων. Κάθε τί στὴν Ἐκκλησία ὑπάρχει ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι

καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ πολὺ μικρὸ καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὑπερμέγεθες. Ὅταν ὁ ἱερεύς θυμιάζοντας στὴν Ἐκκλησία παρακαλεῖ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ νὰ καταπέμψει τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ καὶ ὅταν τὸ ἀνέκφραστο θαῦμα τοῦ Θεοῦ ἡ Ἁγία Πεντηκοστὴ πρὶν ἀπὸ τὴν χειροτονία τοῦ ἐπισκόπου ἐπαναλαμβάνεται καὶ δίδει ὅλο τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος καὶ μὲ αὐτὸ πασιφανῶς μαρτυρεῖ ὅτι ὅλη ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας συγκροτεῖται ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο στὴν Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Κύριος εἶναι ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ σῶμα της καὶ **τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς Ἐκκλησίας**. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἤδη τῆς θεανθρώπινης οἰκονομίας τῆς σωτηρίας τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο συνδέθηκε μὲ τὸ θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας δηλαδὴ μὲ τὸ θεμέλιο τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ «*τοῦ Λόγου κτίσας τὴν σάρκωσιν*».

Στὴν πραγματικότητα κάθε ἅγιο μυστήριο καὶ ὅλες οἱ θεῖες ἀρετὲς εἶναι μία Ἁγιοπνευματικότης. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο διὰ μέσου αὐτῶν ἔρχεται σὲ ἐμᾶς καὶ ἐντὸς ἡμῶν. Αὐτὸ κατέρχεται οὐσιωδῶς ποὺ σημαίνει ἀληθινὰ καὶ οὐσιαστικὰ μὲ ὅλες τὶς θεϊκές του σημαντικὲς ἐνέργειες. Αὐτὸ – ὁ πλοῦτος τῆς θεότητος. Αὐτὸ – τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος. Αὐτὸ – ἡ χάρις καὶ ἡ ζωὴ κάθε ὑπάρξεως. Εἶναι αἰώνιο καὶ Διαθηκικὸ Εὐαγγέλιο. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατοικεῖ σέ μᾶς καὶ ἐμεῖς σ’ Αὐτόν. Αὐτὸ καὶ μόνο μαρτυρεῖ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σέ μᾶς. Ἐμεῖς μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ζοῦμε ἐν Χριστῷ καὶ Αὐτὸς σέ μᾶς. Μάλιστα αὐτὸ τὸ γνωρίζουμε «*ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν*» (Α΄ Ἰω. 3, 24).

Μὲ μία λέξη ὅλη ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας σὲ ὅλες τὶς δικὲς τις ἀναρίθμητες θεανθρώπινες πραγματικότητες ὁδηγεῖται καὶ χειραγωγεῖται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο τὸ ὁποῖο πάντοτε εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ (Γαλ. 4 ,6). Γι’ αὐτὸ ἔχει γραφτεῖ στὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιο «*εἰ δὲ τὶς Πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν Αὐτοῦ*» (Ρωμ. 8,9).

Ὁ χερουβικὰ μυηθείς στὸ θεανθρώπινο μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας σὰν τὸ πιὸ ἀγαπητὸ πᾶν-μυστήριο τοῦ Θεοῦ ὁ Μέγας Βασίλειος διακηρύσσει τὸ παναληθὲς καὶ χαρμόσυνο μήνυμα «***Τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἀρχιτεκτονεῖ Ἐκκλησία Θεοῦ***».

[Δογματική (Ἀθαν. Γιέβτιτς, Βίος τοῦ π.Ἰουστίνου Πόποβιτς 'Εκδ. Ν. Παναγόπουλου)]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiazoni.gr)